

Азъ на твойтъ години — се помня,
заредѣнъ, ходѣхъ, като пищовъ —
занаятъ и сполука да гоня:
отъ Загорско та чакъ до Свищовъ !

Но защо бѣше туй лудо тичане
за да стигне човѣкъ старостта —
рече тъжно баща ми на влизане
въ задимената селска кръчма.